

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت همگرایی میان بافت تاریخی و ساخت و سازهای جدید در توسعه پایدار شهرها

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای معماری پایدار و شهر سازی ایذه (خشت اول) (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

اکرم خرم نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

فاطمه ترابی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

محمد مهدی همتی - عضو هیئت علمی دانشگاه نژاد اسلامی واحد شوشتر

خلاصه مقاله:

امروزه در شهرهای تاریخی ایران پدیده دوگانگی و سردرگمی میان هویت تاریخی و فرهنگی بافتهای تاریخی از یک سو و رشد روزافزون تحولات اجتماعی و فضای شهرنشینی جدید از طرف دیگر، به یک مساله ملی و همگانی تبدیل شده است. اینکه ماهیت معماری سرزمینی به جرم عدم تطابق با پیشرفت های روزمحرکوم به نابودی شود انتقادی است که امروزه به وفور در مورد شهرهای تاریخی کشور مطرح میشود از آنجایی که ضعف اصلی موجود در بافت های تاریخی شهرها عدم هماهنگی این محدودهها با پیشرفتهای نوین شهری می باشد، این مقاله با روش تحلیلی توصیفی و با هدف توجه به هویت بافتهای تاریخی که ساختار اصلی شهرهای -تاریخی ایران را تشکیل میدهند، و با استفاده از منابع کتابخانه ای، سعی دارد ضمن بررسی قواعد کلی حاکم بر شهرهای تاریخی ایران به بررسی معیارهای همگرایی میان بافت قدیم و ساخت و سازهای جدید بپردازد، تا ضمن توسعه مناسب این شهرها هویت آنها نیز حفظ شود. ضرورت این نوشتار به منظور تعیین فاکتورهایی است که توجه به آنها سبب ارتقای کیفی بافت تاریخی شهرها می گردد

کلمات کلیدی:

بافت های تاریخی، همگرایی، توسعه شهری، زمینه تاریخی، هویت، برنامه چهارم توسعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/224379>

